

ZATERDAG 4 JANUARI

Hoi. Ik ben Hercules Dapper en dit is mijn dagboek. Hierin ga ik opschrijven wat ik allemaal meemaak in de tweede helft van mijn eerste schooljaar op de middelbare.

Ik weet wat je nu waarschijnlijk denkt: met een naam als Hercules moet ik haast wel een Griekse **god** of **held** zijn.

Maar dat ben ik dus niet. Niet helemaal. Ik ben gewoon een jongen van elf.

Ik zei net 'niet helemaal', omdat ik in die eerste maanden op de middelbare school wel iets **supergeweldigs** over mezelf heb ontdekt. Iets wat een **groot geheim** moet blijven en wat alleen mijn moeder en mijn beste vrienden, Paul en Hanna, weten. Maar neem van mij aan: dit geheim is echt **episch**.

Zet je schrap. Want hier komt het. Ik ben namelijk...

de zoon van Zeus.

Ja, **die** Zeus. Serieus. De Zeus uit de Griekse mythologie, wiens naam je uitspreekt als Z-UI-S. De Koning van de Goden, Heer der Stormen en Heerser van de Berg Olympus. Die blijkt dus echt te bestaan. Hij woont in Griekenland en ik heb ontdekt dat ik een **ZOON** van hem ben. Ik noem hem Zed.

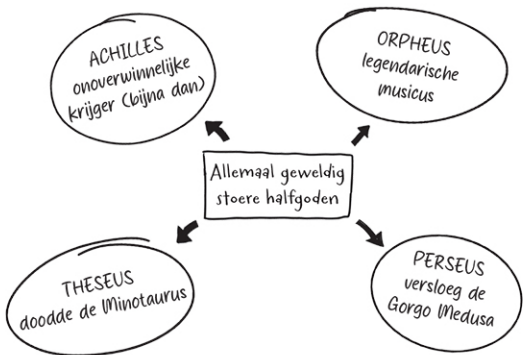
Zeus, ook wel Zed of papa

Mijn moeder heeft hem ongeveer twaalf jaar geleden leren kennen toen ze op vakantie was, maar ik heb hem nooit gekend en mijn moeder praatte nooit over hem. Aan het begin van dit schooljaar stond hij opeens voor de deur en onthulde hij zijn ware identiteit... en dat betekent dat ik dus een **halfgod** ben!

Kalamata!

Dit is nu mijn vaste kreet geworden. Ik heb het Zed een keer horen zeggen toen hij een olijf at.

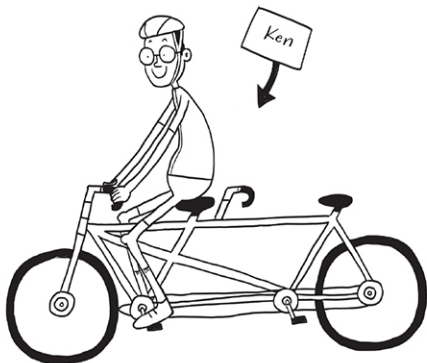
En je bent een halfgod als je een god (in mijn geval dus Zed) en een sterveling (namelijk mama) als ouders hebt. Een aantal van de beroemdste figuren uit de Griekse mythologie waren halfgoden.

De meeste mensen zouden het hoog in hun bol krijgen als ze wisten dat ze een halfgod waren. Maar zo ben ik niet. Ik ben van nature zeer bescheiden. Oké, er zijn een paar kleine uitzonderingen.

Alleen mama, Paul en Hanna kennen Zeds ware identiteit en weten dat ik een halfgod ben. Zelfs mijn andere vader – mijn stiefvader Ken, die me heeft opgevoed – heeft geen idee. En dat is waarschijnlijk maar beter ook, want hij is zo'n beetje het tegenovergestelde van een onsterfelijke godheid.

Ken is natuurkundeleraar en gelooft in dingen als logica en wetenschap en de wetten van de natuur. Als hij ontdekt dat de onsterfelijke Griekse goden en godinnen echt bestaan en dat een paar van hen aan het begin van het schooljaar bij me langs zijn gekomen (lang verhaal, maar ik heb dus Aphrodite, Hermes, Apollo, Poseidon en Eros heel kort ontmoet), zou zijn hoofd waarschijnlijk ontploffen.

Ken is wel een heel stuk aardiger dan Zed. Zed leek in het begin geweldig, maar al gauw bleek dat almachtige goden enorm egoïstisch kunnen zijn. Hij had de Griekse liefdesgod, Eros, zelfs opgedragen mijn moeder te raken met een kleine pijl,

zodat ze weer helemaal verliefd op hem zou worden! En toen ik die betovering probeerde te verbreken dreigde Zed een **bliksemschicht** naar mijn hoofd te smijten. Uiteindelijk hebben Hanna en Paul (die echt **alles** over het Oude Griekenland weet) me geholpen om de Griekse mythen tegen Zed te gebruiken en hem terug te sturen naar de berg Olympus. Dat was best cool.

Na Zeds vertrek moest ik van mama **beloven** dat ik niet meer met Griekse goden zou omgaan, want dat was allemaal veel te **ingewikkeld**.

En daar had ze ook wel gelijk in. Goden zijn misschien machtig, maar, zoals Paul steeds weer zegt, ze zijn ook heel listig en gemeen en egoïstisch.

Vlak voordat hij vertrok, zei Zed nog wel iets heel beledigends tegen me:

De minst indrukwekkende van mijn zoons waagt het mij te vertellen hoe ik mijn leven moet leiden?

De minst indrukwekkende? Ik kan toch niet de minst indrukwekkende zoon zijn! Ik bedoel, een van zijn andere zoons, Tantalus, heeft zijn eigen kind gekookt voor het avondeten. Daar was Zeus **echt niet** van onder de indruk. Sterker nog, hij heeft hem gestraft tot in de eeuwigheid door hem onder een appelboom te zetten met de appels **nét** buiten zijn bereik, waardoor hij voor altijd honger moest lijden. Als dat mij was gebeurd, had ik gewoon een afvalprikker gebruikt.

Maar goed, ik ben dus vastberaden om Zeds ongelijk te bewijzen. Ik ben een halfgod en halfgoden zijn **geweldig**! En dat zal ik **hem** bewijzen ook. De hele wereld zal de naam **Hercules Dapper** leren kennen.